

Když jsem dostal k recenzi nové CD zlínské formace PASS, byl jsem velmi potěšen. Již delší dobu mám ve své domácí cédéčkárně její předchozí album "Černé labutě" (2000), a patří spíše k těm, které mi dělají radost.

PASS

Po sezóně

Album nese název "Po sezóně" a bylo nahráno, jak se dozvíme z přebalu, ve studiu SPU 99 Romana Halašty ve Všetulích na přelomu let 2002 a 2003. Vyprodukoval jej Kamil Hric, který je také kapelníkem, převážným autorem textů a téměř výhradním autorem hudby. Obsahuje celkem patnáct písní, z nichž poslední tři (Mladý holky, Ztracen v houpací židli, Blues o noční tramvaji) se objevily již na albu předchozím a jsou tedy spíše jakýmsi bonusem pro ty, kteří starší CD nevlastní. Na nahrávce desky se podíleli členové kapely (Kamil Hric - zpěv, elektrické a akustické kytary, mandolína, Břetislav Jančík - akustické a elektrické kytary, Vladimír Holomek - basa, Radim Zemlák - bicí, perkuse, Vladimír Havran - foukací harmoniky, Jiří Holeček - perkuse, Eva Bučková - akordeon), kteří také tvoří aktuálně hrající sestavu. Zvuk kapely bych osobně zařadil někde mezi folkblues a folkrock.

Hudebně album nepřináší žádné převratné změny v žánru, a dá se říci, že hlavním poznávacím znamením je příjemně dominující sólový zpěv Kamila Hrice, doplňovaný foukací harmonikou Vladimíra Havrana. Vše je však zahráno "přehledně" a věrohodně a řekl bych tak, aby nestrhávalo příliš na sebe, ale aby podtrhovalo textovou stránku písní, ve kterých leží dozajista hlavní těžiště Kamilovy tvorby. Kapela nepoužívá vokály, ani nijak zásadně instrumentálně neexperimentuje.

V písních můžeme slyšet zhudebněné básně J.Ráčka, J.Kainara, J.Dědečka, J.Ortena. E.Kästnera. Jeden text dodal také Martin "Čurda" Juřík. Sedm textů si Kamil Hric napsal sám.

Tyto texty se velmi dobře snoubí s texty ostatních autorů a o Kamilovi rozhodně platí to, co kdysi někde řekl Marek Eben, že naše země má básníků stále ještě dost, ale neříká se jim tak. Povětšinou "premortálně" laděné texty v sobě ukrývají zvláštní optimismus, který je slyšet zvláště v titulní písni (Po sezóně): Než se loďka se mnou překlopí / než přitlačíš mne ke zdi / tam někde dole v podsklepi / uvidím přes duhu na hvězdy. Texty zaujmou ty, kteří vědí, že není možné pěstovat nesmyslnou osamocenost, ale naopak je nutné si přiznat, že nemohu na vše stačit sám, a musím najít odvahu říci: Kopu si vlastní stín sám před sebou / nenech mě tady zahynout (Nenech mě tady).

Booklet je tvořen jedním barevným dvojlistem a najdete na něm kromě jiných informací pouze vybrané texty. Pokud by je někdo chtěl znát všechny, musí se je buďto naučit nazpaměť z poslechu desky, nebo si je vyhledat na uvedeném odkazu pass.webpark.cz, kde také najdete oficiální stránky kapely. Tam se mimo jiné dozvíte, kde můžete slyšet kapelu hrát na živo a nutno říct, že od živé produkce se zvuk nahrávky příliš neliší. Zde si také můžete toto cédéčko za cenu opravdu lidovou objednat (doporučil bych všem interpretům a vydavatelům, aby se touto cenou inspirovali). Potisk samotného CD je vyřešen pomocí samolepky.

Ke každé zvukové konzervě patří nejvíce "marketingový" obsah titulní strany bookletu. Právě zde je totiž vidět jistý náznak katarze. I když se nacházíme "dole", můžeme vidět a žít z toho, co je "nahore". To že stejně brzo umřu (Vana) je sice fakt, který nemohu opomenout, ale fakt v tu chvíli nepříliš podstatný. Na titulní straně jsou bílá oblaka na modré obloze ozářená sluncem, kterých se hlavou jakoby dotýká stojící zastíněná postava. Stejná oblaka pak najdeme i na potisku CD.

Toto album pravděpodobně příliš neosloví běžné konzumenty průmyslového šoubyznysu, trpící přehnaným americkým pseudoptimismem a rozhodně se nehodí jako tzv. zvuková kulisa například ke draní peří nebo k provádění opozdilé účetní uzávěrky potažmo daňového přiznání. Pokud ale budete mít někdy chvilku čas na sebe, sedněte si do křesla, nalejte si víno, zapalte doutník a zjistíte mimochodem, že ta muzika je přece jenom skvělá věc, a k tomu, aby nám něco přinesla, nemusí být nutně produkována oficiálním vydavatelstvím.